

Emne: Betragtninger over rygestop

Jeg skriver til dig i kraft af den ideelle rolle som enhver borgers repræsentant som du indtager.

Ifølge referater i Radioaviserne siden den 21. november 2006 påtager du dig angiveligt et ansvar for at gøre Loven om rygeforbud mere restriktiv.

Jeg finder at dette er at sygeliggøre og kriminalisere borgere helt unødigt. Jeg er bruger af et socialpsykiatrisk center med værested tilknyttet i Tornved Kommune der nu overgår til Holbæk Kommune.

Vi har ikke hidtil haft rygeforbud idet der er blevet taget hensyn til at vi brugere er en særligt udsat gruppe med særlige behov for tilbud om at have social kontakt med videre, udenfor hjemmets fire vægge.

Holbæk Kommune meddeler at hele kommunen skal være røgfri efter 1. januar 2007 og dette harmonerer ikke med min opfattelse af tilbud om særlig støtte til psykiatriske brugere der er færdigbehandlede og udenfor hospitalisering, men tilknyttet distriktspsykiatriske ambulatorier.

Vi brugere er således visiterede sindslidende.

Jeg har forsøgt at få kommunalbestyrelsen til at forholde sig til dette problem men er ikke kommet igennem. Heller ikke gennem læserbreve i Holbæk Amts Venstreblad.

Flere af medlemmerne af sammenlægningsudvalget har endda slettet mine meddelelser uden at åbne dem overhovedet.

Jeg har fået flere henvendelser om at problemerne kan ligne dem de har på alders- og plejehjem.

Vi brugere af disse ydelser mener alle at vi har en ret til at blive respekteret som personer der har rettigheder.

Og disse rettigheder til selvbestemmelse og indflydelse på egen livssituation kommer automatisk i karambolage med offentligt ansatte der skal tilvejebringe muligheden for at klare sig bedst muligt ved egne kræfter for visse grupper af borgere.

Jeg mener hermed at arbejdsmiljøet skal tilpasses det unormale, når dette er normen i perifere miljøer som væresteder og som plejehjem til vis grad, undtagen for beboerne, er.

I følge Kræftens Bekæmpelse er ethvert spor af sporstoffer efter tobaksanvendelse livstruende kræftfremkaldende.

Af denne tese fremkommer deres teorier om passiv rygning.

Denne tese fordrer at der ingen tolerancetærskel er, et mindstemål af påviselige sporstoffer af tobakslig oprindelse i et indemiljø.

Uden tællelige, målelige eller vejelige elementer i en gasmængde kan man slet ikke tale om en forureningsgrad.

Det er derfor min holdning at opfattelsen af at tobaksrester er forurenende, simpelthen er en fikts idé. Det er mere tanken der tæller.

Jeg vil angive en lille anekdote for at beskrive hvad det er jeg mener.

Da jeg tog kørekort til bus, havde jeg i sin tid en kørelærer fra Københavns Sporveje.

Han fortalte om en studietur til Sydafrika.

Udgifterne samt øvrige skader ved det offentlige bussystem blev efterhånden så omfattende at myndighederne valgte at afskedige de ti procent mest heldsomgærede chauffører.

Med en tid imellem foretog man denne aktion en gang yderligere fordi man mente at den første havde båret frugt.

Men denne gang var der nogle hvide chauffører imellem de afskedigede også. Den samlede uheldsstatistik blev forbedret ved disse manøvrer, men myndighederne kom nu i det dilemma om de så skulle ansætte ene hvide chauffører.

Det er hvad jeg vil overføre på anvendelsen af statistik hos Kræftens Bekæmpelse.

Det er en besværgelse over temaet: "Må tallene vise hvad vi tror".

Er du med på den?

Jeg har i tidens løb begravet fire nærtstående kræftdøde.

En firsårig der røg cerutter og cigarer.

To der mærkværdigt nok begge blev 74 og som begge røg mange cigaretter.

Og så en fjerde der lige blev 50 år, som aldrig havde røget, men havde kræft over hele legemet, i knogler, lymfekirtler, hjerne og kranium.

Og nu har jeg en veninde hvis datter er døde som 43-årig, kræft over hele legemet, i knogler, lymfekirtler, hjerne og kranium. Men hun har røget som en skorsten.

Det var så min egen lille statistik jeg som ryger tager med i mine overvejelser.

Jeg synes at der i en eventuel ændring i loven om rygepolitik, ikke alene kan tages hensyn til arbejdstagerne fordi et sådant hensyn risikerer at gå ud over de personer som den ansatte er sat til at servicere.

Og selvom det aldrig vil kunne kontrolleres om hvorvidt en hjemmehjælper klient er ryger eller ej, er det min opfattelse af, at alene det at ville kontrollere et sådant forhold ud fra en lovmæssig betragtning, vil være den rene chikane, både af giveren som af modtageren af hjælp fra det offentlige.

Forbyd kommunerne i deres ejendomme at komme om ved enhver rygepolitik overfor særlige grupper af borgere, ved blot at forbyde rygning overhovedet.

Jeg mener et sådant forbud vil være et brud på serviceloven, udover at det er en umenneskelig behandling.

Med venlig hilsen

Thorsten Bo Hansen
Emmabodavej 28
4450 Jyderup